

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci, rozhodl samosoudkyní Mgr. Karolínou Tylovou, LL.M. v právní věci žalobce **J.K.**, bytem ■■■, zastoupeného Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem, se sídlem Na Zlatnici 301/2, Praha 4, proti žalovanému **Krajskému úřadu Libereckého kraje**, se sídlem U Jezu 642/2a, Liberec 2, **o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 3. 2015, č. j. OD 276/2015-3/67.1/15098/Rg,**

t a k t o :

- I. Žaloba proti rozhodnutí Krajského úřadu Libereckého kraje ze dne 31. 3. 2015, č. j. OD 276/2015-3/67.1/15098/Rg, se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :**I. Předmět řízení**

Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhal přezkoumání shora označeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Nový Bor, správního odboru (dále jen „správní orgán prvního stupně“) ze dne 20. 1. 2015, č. j. MUNO 3689/2015. Tímto prvostupňovým rozhodnutím byl žalobce shledán vinným z přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o silničním provozu“), ve spojení s porušením § 5 odst. 1 písm. a) a § 32 odst. 4 téhož zákona. Uvedeného přestupku se měl dopustit tím, že dne 24. 8. 2014, kolem 22:45 hod. v obci ■■■ na silnici I. třídy č. 13 jako řidič vozidla tovární značky ■■■, registrační značky ■■■, jedoucího ve směru od ■■■ užil přední světla do mlhy, která smí řidič užít jen za mlhy, snížení nebo hustého deště, ačkoliv nebyla mlha, sněžení nebo hustý déšť. Dále užil vozidlo, které nesplňovalo technické podmínky stanovené zvláštním právním předpisem, když nebylo vybaveno oděvním doplňkem s označením z retroreflexního materiálu podle jiného právního předpisu (§ 32 odst. 11 vyhlášky č. 341/2002 Sb., o schvalování technické způsobilosti a

technických podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích, a § 3 vyhlášky č. 20/2001 Sb., kterou se provádějí pravidla provozu na pozemních komunikacích a úprava a řízení na provozu na pozemních komunikacích). Za tento přestupek byla žalobci podle § 125c odst. 4 písm. f) zákona o silničním provozu uložena pokuta ve výši 2 000 Kč. Zároveň mu byla uložena povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč.

Správní orgán prvního stupně shledal žalobce vinným na základě oznámení o přestupku ze dne 24. 8. 2014, video-dokumentace, ale především výpovědí svědků pprap. J.K. a prap. D.H. Oba svědci shodně uvedli, že vozidlo žalobce stavěli na silnici I. třídy č. 13, dne ■■■ kolem ■■■ hodin z důvodu, že řidič svítil předními mlhovými světly v době, kdy nebyla mlha, sněžení ani hustý déšť, byla noc a světla byla zřetelně vidět, u vozidla kontrolovali povinnou výbavu, řidič nepředložil reflexní vestu. Stejně skutečnosti obsahuje oznámení přestupku ze dne 24. 8. 2014, které žalobce podepsal. Dokazování, kterého se účastnil zmocněnec žalobce, provedl správní orgán prvního stupně při ústním jednání dne 1. 12. 2014 a 9. 1. 2015. Dne 9. 1. 2015 se zmocněnec žalobce také seznámil s podklady pro vydání rozhodnutí ve smyslu § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“). Protokol o ústním jednání zmocněnec žalobce podepsal, zdůraznil však, že žalobce popírá, že by svítil světly do mlhy. Uvedl, že policisté údajné přestupkové jednání žalobce nezaznamenali na videonahrávku tak, aby bylo prokázáno, že skutečně světly do mlhy svítil. Tvrzení policisty ■■■, že jeho kolega se přesvědčil pohledem z levého boku, že žalobce má rozsvícená mlhová světla, se dle zmocněnce žalobce rozchází s výpovědí policisty K. Policista K. ve své výpovědi uvedl, že se o tom, že žalobce má rozsvícená mlhová světla, nepřesvědčil. Nebylo ani prokázáno, že by ve vozidle svítila kontrolka mlhových světel. Správní orgán prvního stupně nepovažoval za podstatné, zda žalobce svítil světly do mlhy v okamžiku zastavení vozidla a zda v té době svítila kontrolka mlhových světel. Svědeckými výpověďmi policistů, mezi kterými nebyly rozpory, bylo dle správního orgánu prvního stupně dostatečně prokázáno, že žalobce svítil předními světly do mlhy, když před zastavením projel kolem jejich stojícího služebního vozidla.

Napadeným rozhodnutím žalovaný rozhodnutí správního orgánu prvního stupně potvrdil a blanketní odvolání žalobce zamítnul. Konstatoval, že správní orgán prvního stupně postupoval se zákonem, zvážil všechny okolnosti daného případu a žalovaný se závěry správního orgánu prvního stupně plně ztotožnil. Dále se vyjádřil k podání žalobce doručenému správnímu orgánu prvního stupně dne 21. 1. 2015, tj. po vydání prvostupňového rozhodnutí. Uvedl, že pokud měl žalobce v kabině vozidla šle žlutozelené barvy doplněné pruhy z retroreflexního materiálu, měl je policistům předložit. Užití předních světel do mlhy bylo dle žalovaného prokázáno zejména svědeckými výpověďmi zakročujících policistů, kteří na rozdíl od kamery v jejich vozidle mohli vozidlo žalobce sledovat podstatně delší dobu, než byl okamžik, kdy vozidlo žalobce projelo před kamerou v policejním vozidle nasměrovanou vpřed. Žalovaný se rovněž vyjádřil ke konstrukci zapínání mlhových světel, když uvedl, že u většiny vozidel v České republice (což jsou vozidla typu Škoda) lze samostatně rozsvítit přední světla do mlhy, ovšem zadní světla do mlhy lze rozsvítit pouze současně s předními světly do mlhy.

II. Žaloba

Žalobce nejprve namítal, že v řízení před správním orgánem nebylo prokázáno, že by neměl ve vozidle reflexní šle, nebo že by byl k jejich předložení vyzván. Dle zákona plně postačuje, pokud řidič disponuje reflexními šlemi. Policisté se však dožadovali, aby jim žalobce předložil reflexní vestu. V případě, že by byl žalobce vyzván k tomu, aby předložil reflexní šle, předložil by je. Řidič vozidla nemá povinnost předkládat policistům prvky výbavy vozidla, když k tomu není vyzván. Žalobce dále tvrdil, že skutečnost, že vozidlo žalobce jelo se zapnutými světly do mlhy, nemohly prokázat svědecké výpovědi policistů, neboť svědci uvedli, že se po zastavení vozidla nepřesvědčili, zda svítí předními světly do mlhy, ani neviděli na palubní desce rozsvícenou kontrolku světel do mlhy. Žalobce zdůraznil, že v průběhu správního řízení poukazoval na skutečnost, že přední světla do mlhy lze zapnout pouze se zapnutými zadními světly do mlhy. Toto tvrzení měl žalovaný dle žalobce prověřit, například ohledáním vozidla žalobce, nebo měl požádat výrobce vozidla o odborné vyjádření. Žalovaný však namísto doplnění dokazování předložil ničím nepodložené tvrzení, že u většiny vozidel v České republice (což jsou vozidla typu ■■■) lze samostatně rozsvítit přední světla do mlhy, ovšem zadní světla do mlhy lze rozsvítit pouze současně s předními světly do mlhy. Žalobce zdůraznil, že k jízdě užil vozidlo tovární značky ■■■, jehož technické parametry jsou jiné než vozidel tovární značky ■■■. V řízení dle žalobce nebylo také zjištěno, na základě čeho policisté usuzují, že světla, která v předním nárazníku svítila, byla světla mlhová, nikoliv světla pro denní svícení. Žalobce konečně také namítal, že nebyl vyzván k doplnění odvolání. Odvolával se na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 1. 2011, č. j. 2 As 99/2010 - 67, který vyslovil, že rozhodnutí vydané na podkladě blanketního odvolání, aniž by byl odvolatel vyzván k doplnění o náležitosti uvedené v § 82 odst. 2 správního řádu, je nezákonné. Ze všech uvedených důvodů žalobce požadoval zrušení napadeného rozhodnutí žalovaného a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného

V písemném vyjádření k žalobě žalovaný setrval na závěrech uvedených v napadeném rozhodnutí a navrhoval zamítnutí žaloby. Uvedl, že výzva policisty, aby předložil ke kontrole „reflexní vestu“, je zcela běžně užívanou výzvou policistů při prováděných kontrolách a řidiči vestu nebo obdobnou věc, která může reflexní vestu nahradit, předloží. K porušení § 32 odst. 4 zákona o silničním provozu žalovaný odkázal na svědecké výpovědi zakročujících policistů, kterými bylo toto porušení jasně prokázáno.

IV. Posouzení věci soudem

Krajský soud napadené rozhodnutí a řízení jeho vydání předcházející přezkoumal v řízení dle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), v rozsahu a mezích uplatněných žalobních námitek dle § 75 odst. 2 s. ř. s., kterými je soud v duchu dispoziční zásady vázán, vycházející přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu v souladu s § 75 odst. 1 s. ř. s.

Dle § 5 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu je řidič kromě povinností uvedených v § 4 dále povinen užít vozidlo, které splňuje technické podmínky stanovené

zvláštním právním předpisem. Tímto zvláštním právním předpisem je vyhláška č. 341/2002 Sb., o schvalování technické způsobilosti a o technických podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích, ve znění vyhlášky č. 100/2003 Sb. Dle § 32 odst. 11 této vyhlášky musí být motorová vozidla, s výjimkou motocyklů a mopedů, vybavena oděvním doplňkem s označením z retroreflexního materiálu podle jiného právního předpisu - § 3 vyhlášky č. 30/2001 Sb., kterou se provádějí pravidla provozu na pozemních komunikacích a úprava a řízení provozu na pozemních komunikacích. Dle tohoto ustanovení jsou oděvním doplňkem šle oranžové nebo žlutozelené barvy doplněné pruhy z retroreflexního materiálu nebo vesta oranžové nebo žlutozelené barvy doplněná pruhy z retroreflexního materiálu podle zvláštního technického předpisu.

Tvrzení žalobce, že měl v době silniční kontroly ve vozidle reflexní šle a pokud by byl k jejich předložení vyzván, předložil by je, považuje soud za účelové. I zdejší soud má za to, že výzva ze strany zasahujících policistů k předložení reflexní vesty byla dostatečná, a na žalobci jako držiteli řidičského oprávnění lze požadovat znalost povinnosti řidiče mít ve výbavě motorového vozidla oděvní doplněk s označením z retroreflexního materiálu, ať už šlí nebo vesty.

Dle § 32 odst. 4 zákona o silničním provozu smí řidič užít přední světla do mlhy jen za mlhy, sněžení nebo hustého deště. Zadní světla do mlhy musí řidič za mlhy, sněžení nebo hustého deště užít vždy.

Přestupek užití předních světel do mlhy, aniž by pro jejich užití byly splněny povětrnostní podmínky, řešený v nyní zkoumaném případě, nepochybně patří mezi přestupky pozorovatelné pouhým okem. V takovýchto případech věrohodné svědectví policistů zpravidla představuje dostatečný důkaz o jeho spáchání. Rozporuje-li řidič spáchání takového přestupku, je nutné policisty vždy vyslechnout jako svědky. Pouhý úřední záznam či oznámení o přestupku nejsou dostatečnými důkazy (srov. rozsudky NSS ze dne 22. 5. 2013, č. j. 6 As 22/2013–27, a ze dne 2. 5. 2012, č. j. 8 As 100/2011–70). Této povinnosti v nynějším případě správní orgán prvního stupně dostál.

Jelikož přestupek není jinak spolehlivě zachycen, musí se správní orgán hlouběji zabývat věrohodností a konzistentností výpovědí policistů, porovnat je s obranou žalobce a dalšími nezávisle zjištěnými skutečnostmi. Výpovědi nelze hodnotit jako nezpochybnitelný důkaz, nicméně pro založení pochybnosti o pravdivosti jejich tvrzení by měly existovat konkrétní důvody. Policie se v řízení primárně považuje za nestranného svědka události, který není žádným způsobem motivován, ať již negativně či pozitivně, aby jeho svědectví vedlo k určitému výsledku řízení. Pochybnosti o věrohodnosti výpovědí policistů vyvstanou zejména tehdy, neshodují-li se jejich výpovědi v podstatných okolnostech věci. Naproti tomu, vzhledem k časovému odstupu mezi spácháním přestupku a výsledkem policisty, nemohou rozpory nebo nedostatky výpovědí v okrajových aspektech případu věrohodnost výpovědi nikterak ovlivnit (viz výše cit. rozsudek č. j. 6 As 22/2013–27, bod 17).

Krajský soud konstatuje, že výpovědi policistů v nyní posuzovaném případě netrpí žádnými nedostatky, které by zakládaly důvodné obavy o jejich nestrannosti. Postup policistů při kontrole řidiče byl korektní, bez náznaků jakéhokoliv šikanózního jednání vůči žalobci. Výpovědi policistů jsou konzistentní, bez vážných rozporů. Oba policisté se především jasně

shodují v tom, že vozidlo řízené žalobcem svítilo předními světly do mlhy, když před zastavením projelo kolem jejich stojícího služebního vozidla, ačkoliv nebyla mlha, sněžení nebo hustý déšť. Pprap. K. vypověděl, že ze stojícího služebního vozidla na vzdálenost 2 - 3 metry zřetelně viděl, že žalobce užil přední světla do mlhy, aniž by byla mlha, sněžení či hustý déšť. Obdobně se vyjádřil i prap. ■■■ Výpověď policistů je tak v podstatných okolnostech vnitřně nerozporná, tudíž zásadně věrohodná a žalobcova tvrzení její věrohodnost nezpochybňují. Podle krajského soudu je nepravděpodobné, že by policisté jako profesionálové nebyli schopni spolehlivě odlišit světla mlhová a světla pro denní svícení. Krajský soud stejně jako správní orgán prvního stupně nepovažuje za podstatné, zda žalobce svítil předními světly do mlhy i po zastavení vozidla nebo zda v té době byla na palubní desce rozsvícena kontrolka světel do mlhy. V řízení před správním orgánem prvního stupně ani v podaném odvolání žalobce netvrdil, že přední světla do mlhy lze u jeho vozu zapnout pouze se zapnutými zadními světly do mlhy, ani nenavrhoval provést důkaz ohledáním svého vozu za účelem prokázání této skutečnosti. Toto tvrzení a návrh na provedení důkazu ohledáním žalobcova vozidla se objevily v podání doručeném správnímu orgánu prvního stupně dne 23. 1. 2015, tj. dva dny po vydání prvostupňového rozhodnutí. Soud proto zastává názor, že tento návrh na provedení důkazu nebyl žalobcem řádně uplatněn a správní orgány tudíž nebyly povinny se s ním vypořádat v odůvodnění svých rozhodnutí. Soud nemůže přehlédnout, že žalobce od počátku věděl o tom, že za přestupek bude postižen v řízení před správním orgánem a nebylo tudíž v jeho zájmu důkazy o své nevině zatajovat.

Tvrzení, že žalobce nebyl vyzván k doplnění odvolání, je vyvráceno obsahem správního spisu, v němž je na č. 1. 54 založena výzva k doplnění podaného odvolání zaslaná správním orgánem prvního stupně zmocněnci žalobce včetně dokladu o jejím doručení dne 26. 2. 2015.

V. Závěr a náklady řízení

Lze tedy uzavřít, že na základě přezkoumání v rámci žalobních bodů nebylo shledáno napadené rozhodnutí nezákonné, netrpí ani vadami, pro které by je soud musel zrušit z úřední povinnosti, soud proto žalobu jako nedůvodnou dle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl. Ve věci soud rozhodoval, aniž by nařídil ústní jednání, a to v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s., když žalobce ani žalovaný s rozhodnutím věci bez nařízení ústního nevyjádřili ve stanovené lhůtě svůj nesouhlas.

O náhradě nákladů řízení soud rozhodoval podle § 60 odst. 1 s. ř. s. věta první. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch. Žalovanému, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladu řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým

označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Liberci dne 5. srpna 2016

Mgr. Karolína Tylová, LL.M.,
soudkyně